

EDINA STVAR

JOŽE KASTELIC

*Tvoje dobre, uvele roké,
mati, mati moja,
so zame najlepši cvet hiše naše,
našega doma,
polnega rož.*

*Tvoje sladke, globoke oči,
ljuba, ljuba moja,
so zame najlepša luč sveta,
naše zemljé,
polne solnc.*

*Tvoj bežni, trdi, strti tek,
življenje, življenje moje,
je tista zadnja, edina stvar,
ki je zavrgla luč in cvet
in sama umirat šla v svet.*

VEČERNICE

JOŽE KASTELIC

*Ave Marija —
bolečina moja,
sladki udarec zvona!*

*Večer zemljó prepaja,
veter travice máje,
prebuja mir voda.*

*Studenec kamene ljubi,
vrbám hladi korenine,
bregove moči.*

*V družine sen prihaja,
ljudem oči medlijo,
ljubezen jih teži.*

*Ljubezen oznanjuje
večerni udarec zvona
in mene pomiluje
in moj utrip srca.*

NOCOJ

J O Ž E K A S T E L I C

*Nocoj boš sama spala,
sama postelj ogrevala
postelj pod zemljó.*

*Luči ne boš prižgala,
nocoj si preveč zaspana
in mene ne bo.*

*Nocoj bom šel k potoku,
gledal vodo globoko,
valove zlate.*

*Nocoj le sama počivaj,
mene pa voda umivaj
in zaljšaj zate.*

NOČ

J O Ž E K A S T E L I C

*Srebrni mesec —
in pod njim vihar,
bridkost in smrt
in vsaka stvar zapisana pogubi.*